

Fórum

HOZZÁSZÓLÁS A „SZAKMAPOLITIKAI BIZOTTSÁG” ÁLLÁSFOGLALÁSÁHOZ

A Gyógyszerészet októberi számában megjelent állásfoglalás elolvasása után gyógyszerészi pályafutásom során először éreztem, hogy Jókai szavaival élve „... mégis mozog a Föld”.

Jólesően vettem tudomásul, hogy a szakmánk fejlődéséért felelős kollégák — ha nem is egyöntetűen de — fölismerték az „idők szavát”. Megpróbálják a gyógyszerészetet több évtizedes „falanszteréből” kimozdítani.

Mióta gyógyszerészet létezik — a betegek gyógyszerrel történő ellátásának elsődlegessége mellett — szakmánknak mindig is volt kereskedelmi jellege. Ezt véleményem szerint nem kell szégyellni, mint ahogy régi — és sokszor híressé vált — „patikus” elődeink sem tartották magukat kereskedőnek, amikor pl. gyógycukorkát adtak a köhögő gyermeknek.

Széles (köz)egészségügyi tudásunkat felhasználva kevésbé érzem megalázónak, ha egy érdeklődőnek tanácsot adok abban, hogy érzékeny bőrre milyen szappant vásároljon a gyógyszertárban, mint ha a foghegyről odavetett „Kalmopyrint!” adom ki.

E rövid bevezető után az állásfoglalás néhány megállapításához — mint tára mellett dolgozó gyógyszerész — a következő észrevételeket teszem.

1. A jelenlegi ellátási nehézségek mellett nem tartom célszerűnek kötelezően forgalmazandó cikkelemekből a beteg kérésére az esetleges hiányzót meghozni. A hiánycikkek állandó változása miatt ui.: hiába ígérem meg a beszerzést, nem biztos, hogy meg is kapom a megrendelt cikket. (Erre a havonta kétszer kiadásra kerülő hiánycikk lista sem ad biztosítékot.) Sőt lehetséges, hogy a meghozatott cikket a beteg már máshol beszerezte, így a felesleges költségek mellett elfekvő árut is létrehozok. (Különösen vonatkozik ez az OMKER cikkekre.) Helyesebbnek tartanám, ha körzetközponti gyógyszertárakat jelölnének ki, ahol viszonylag széles választékot biztosítanak még a redukált gyógyszerekből is. A körzetközpont (mely nem mindig azonos az államigazgatásilag kijelölt székhellyel) a lakosság által önkéntesen elismert központi hely (jobb élelmiszer ellátás, vagy TÚZÉP, OTP, butikok stb.), így nem kerülne külön költségbe az egyedi cikkekért történő beutazás. Ezt még jobban alátámasztja, hogy itt általában rendelőintézet is van, sőt a jelenlegi gyógyszerelosztás mellett egyes gyógyszereket csak kijelölt gyógyszertárakban lehet beszerezni (pl. import listás gyógyszerek).

2. A gyógynövényekről oldalakat lehetne írni, most nagyon röviden csak annyit, hogy:

— széleskörű választékot kellene biztosítani, még olyan áron is, hogy „nem gyógyszerkönyvi minőségű” jelzéssel ellátott drogokat is forgalmaz-

nánk. (Megjegyzem, hogy jelenleg is nagyon kevés Ph. Hg. VI. minőségű drog van gyógyszertári forgalomban.) Ezeket a teakeverékeket már az új törzskönyvezési jogszabály megjelenése előtt

— el kellene dönteni milyen drogokat lehet a hazai talajokon és éghajlati viszonyok mellett gazdaságosan termelni (nem kizárt a fólia sem: csak ár kérdése) és erre már ma felkutatni a termelőket (esetleg kis vállalkozásokat is létrehozni);

— ezzel egyidőben meg kellene szervezni a gyűjtő hálózatot és a termelő kedvet — jól megfizetett felvásárlási árral (tessék megkérdezni a Hajdú-Bihar megyei kollégákat mennyi kamilla maradt begyűjtetlen az állítólagos rossz termés ellenére);

— a gyógyszertári forgalomban lévő gyógynövényeknek is ára legyen, mely az ízletes, szép és célszerű csomagolóanyagra is nyújtson fedezetet.

3. A gyógyvizek gyógyszertári árusítása teljesen logikus. Sajnos azonban ez sok helyen gyakorlati nehézségbe ütközik. Az állandóan növekvő gyári kiszereleési formák, az újóhnan bevezetett premixek raktározása mellett kérdéses, hogy lenne-e minden gyógyszertárban fagybiztos, nagy területű tárolóhely a több száz üveg elhelyezésére (novembertől—áprilisig nincs szállítás).

4. Magam részéről nem tartanám fontosnak, hogy a 20 gyógyszertári központ egységes profilt alakítson ki. Szerintem ezzel csak elhúzódná az amúgy is lassú jogszabály alkotási folyamat. Majdnem biztos, hogy lenne néhány szakvezető aki — az általam „tisza gyógyszerészetnek” nevezett — elavult árusítási kör híve. A vitákkal elhúzódná az új formák bevezetése és biztos, hogy sok cikkről a néhány ellenszavazat miatt kellene lemondani. Döntse el minden szakvezető, hogy milyen széles körben kívánja a majdani jogszabály adta lehetőségeket kihasználni, — és saját bőrén érezze döntése következményeit.

5. Mielőbb megvalósítandónak tartom a következőket:

— egyes gyári készítmények hatóanyagainak gyógyszertári készletezését (a kenőcsöknél már csak az állandó tubus hiány miatt is);

— a különféle engedélyezett festékek és izanyagok (többféle!) gyógyszertári felhasználását.

E néhány gondolattal kívántam a gyakorló gyógyszerész szemszögéből hozzájárulni egy remélhetőleg kiterjedő vitához. Most már csak azért szurkoljunk, hogy egy igazán jó, széles körű forgalmazási lehetőségeket nyújtó, egyértelmű jogszabály lásson mielőbb napvilágot.

Dr. Szász Károly

1/9 gyógyszertár, 2170 Aszód